

Trecerea la contabilitatea IFRS vs. reglementările locale în contextul impozitului minim global: implicații practice și impact asupra situațiilor financiare

Societățile care fac parte din grupuri multinaționale sau din grupuri naționale de mari dimensiuni care intra în sfera de aplicare a impozitului minim global (BEPS 2.0) au oportunitatea trecerii la aplicarea IFRS ca baza a contabilității începând cu anul 2025.

Daca, cel puțin pentru moment, tranziția la IFRS nu este oportuna, dar societatea intra sub incidența regulilor specifice privind calculul impozitului suplimentar național, atunci aceasta va trebui sa calculeze și sa prezinte impozitele amânate în notele explicative, parte a situațiilor financiare anuale întocmite conform OMFP nr. 1802/2014.

Ordinul nr. 203/2026, publicat în Monitorul Oficial la data de 13 martie 2026 aduce precizarile necesare pentru punerea în practica a acestei opțiuni.

Astfel, sunt clarificate o serie de aspecte, printre care:

Când este posibilă tranziția la IFRS?

Tranziția la IFRS este posibilă începând cu situațiile financiare anuale aferente anului 2025, daca entitățile apreciaza ca au capacitatea de a aplica aceste reglementari. Entitățile care fac tranziția la IFRS începând cu anul 2025 organizeaza și conduc contabilitatea potrivit acestor reglementari, începând cu exercițiul financiar al anului 2026. Opțiunea de a trece la aplicarea IFRS ramâne valabila și ulterior datei de 1 ianuarie 2026, atât timp cât entitatea este în sfera de aplicare a impozitului minim global.

Ce se întâmplă cu entitățile care trec la IFRS, iar ulterior ies din sfera de aplicare a impozitului minim global?

Entitățile care intra sub incidența impozitului minim global și fac tranziția la IFRS, vor asigura continuitate în aplicarea acestor reglementari.

În situația în care entitățile care au facut tranziția la IFRS nu mai cad sub incidența impozitului minim global, acestea pot aplica în continuare IFRS sau pot aplica OMFP 1802/2014 începând cu exercițiul financiar urmator celui în care nu mai cad sub incidența impozitului minim global.

Cui se aplica și când intra în vigoare cerințele privind prezentarea impozitelor amânate?

Entitățile care intra sub incidența regulilor specifice privind calculul impozitului suplimentar național reglementat la art. 18 din legea nr. 431/2023 și care aplica reglementările contabile aprobate prin OMFP 1802/2014 au obligația prezentării în notele la situațiile financiare anuale a impozitelor amânate, fara înregistrarea acestora în contabilitate. Aceasta cerința este aplicabila începând cu situațiile financiare ale anului 2025.

Care sunt avantajele și provocările tranziției la IFRS?

Posibilitatea de a opta pentru aplicarea IFRS are o relevanță deosebită pentru grupurile de întreprinderi care aplica deja în scop de consolidare regulile contabile IFRS.

Alinierea regulilor contabile aplicate în cadrul grupului:

- €€€€€€€€ asigura un nivel ridicat de uniformitate la nivelul grupului, facilitând o viziune coerentă și comparabilă asupra performanței financiare a entităților raportoare.
- €€€€€€€€ permite eficientizarea proceselor de raportare, prin reducerea ajustărilor recurente și a eforturilor de reconciliere între cadre contabile diferite
- €€€€€€€€ reduce costul implementării proceselor de business în cadrul grupului, eliminând diferențele de tratament între entitățile constitutive
- €€€€€€€€ reduce costul auditului la nivel de grup
- €€€€€€€€ eficientizează procesul de asigurare a conformării cu cerințele legislației cu privire la impozitul minim global.

Separat, în contextul creșterii cerințelor de transparență și a integrării tot mai accentuate în piețele internaționale, diferențele dintre reglementările contabile locale și IFRS devin din ce în ce mai relevante pentru mediul de afaceri din România.

Cadrul de raportare IFRS este perceput de către investitori, creditori și de către partenerii comerciali ca un cadru de raportare de referință, în linie cu practicile internaționale, spre deosebire de OMFP 1802. În acest context, aplicarea IFRS ar putea conduce la creșterea activităților comerciale, a finanțării și a dezvoltării afacerilor desfășurate de către aceste entități.

OMFP 1802 reprezintă un cadru contabil predominant prescriptiv, orientat către conformarea cu cerințele locale și cu nevoile de raportare statutară. În schimb, IFRS se bazează pe principii și pe raționament profesional, având ca obiectiv principal furnizarea de informații relevante pentru investitori, creditori și alți utilizatori informați ai situațiilor financiare. Aceasta abordare permite o mai bună reflectare a substanței economice a tranzacțiilor, dar vine și cu un nivel mai ridicat de complexitate a raportării.

Diferențele se reflectă și în volumul și nivelul de detaliu al informațiilor prezentate în notele explicative. Notele explicative întocmite conform IFRS sunt mult mai ample și mai tehnice, incluzând descrieri detaliate ale politicilor contabile, judecăților profesionale, estimărilor semnificative și riscurilor asumate. În cazul OMFP 1802, cerințele de prezentare sunt mai concise și mai standardizate.

La zona de provocări trebuie menționat faptul că tranziția la IFRS presupune costuri inițiale generate de procesul de conversie, adaptarea sistemelor folosite pentru raportarea contabilă și fiscală și dezvoltarea competențelor în cadrul echipelor financiare. Având în vedere timpul scurt rămas până la termenul de închidere a exercițiului financiar 2025, aplicarea IFRS începând cu situațiile financiare aferente anului 2025 este provocatoare pentru

societațile care nu au sistemele de raportare pregătite în acest sens. Dar opțiunea rămâne valabilă pentru exercițiile financiare ulterioare, pentru entitățile în sfera de aplicare a impozitului minim global.

În concluzie, tranziția la IFRS nu este doar o decizie contabilă, ci una strategică, cu impact asupra raportării, proceselor interne, percepției externe a grupului și a utilizatorilor situațiilor financiare.

Recomandarea EY pentru entitățile care au această opțiune este să analizeze atent implicațiile din punct de vedere strategic, punând în balanță beneficiile pe termen lung, dar și eforturile și costurile necesare.